

[Indenrigsministeren.]

ved at udvide Statsgarantien, saaledes som det her er foreslaaet, for Sønderjyllands Kreditforening. Jeg deler ganske den Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. Zahle lod komme til Udtryk, at Sønderjyllands Kreditforening er en velleddet Kreditforening, saaledes som jeg tror, man tør sige om samtlige danske Kreditforeninger. Jeg har i hvert Tilfælde ikke nogen Anledning til herfra at anlægge en anden Betragtning.

Saaledes som Lovforslaget er formet, forekommer det mig, at det maa siges at være den lempeligste Maade, hvorpaa man kan imødekomme Sønderjyllands Kreditforenings Ønske. At dette Ønske er kommet frem, forstaaer jeg særdeles vel; thi naar man som naturlig Konsekvens af hele dette Spørgsmaals Forhistorie har maattet give den vest- og sønderjydske Kreditforening Adgang til at oprette en 5 pCt.s Serie, naar altsaa i Tønder Amt Laan paa Grundlag af 5 pCt. rentebærende Kasseobligationer kan ydes, er det en ganske naturlig Ting, at man nærer det samme Ønske for Sønderjyllands Kreditforenings Vedkommende. Dette Ønske lader sig ikke opfylde saaledes, at der i det hele taget bliver nogen Mening i en saadan Udvidelse af Kreditforeningens Kompetence, uden der dertil knyttes Statsgaranti, men for at begrænse det Omfang, som Statsgarantien faar, det mest mulige, har jeg tilladt mig at foreslaa, at den i 1925 oprettede 4½ pCt. Serie lukkes. Nu siger saa ærede Medlemmer — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, der pegede paa det, men jeg fandt en Genklang af det ogsaa i det ærede Medlem Hr. Holger Andersens Udtalelser —, at Folk, der har begæret Laan i denne 4½ pCt. Serie og har opnaaet Laanetilsagn, men ikke endnu faaet Berigtigelse, maa have Krav paa at faa et 4½ pCt.'s Laan. Deri er jeg ganske enig, men det er heller ikke Hensigten, at denne nye Serie udelukkende skal være en 5 pCt. Serie, det skal være en blandet 4½ pCt. og 5 pCt. Serie, i hvilken Laantageren kan faa Laan under den Form, som han nu anser for at være den for ham rimeligste og bedste, og om nogen Borttagen af givet Laanetilsagn er der derfor ikke Tale. Jeg er vel vidende om, at efter at dette Lovforslag var udarbejdet paa Grundlag af den Oplysning, som er givet Ministeriet med Hensyn til de afgivne Laanetilsagn og berigtigede Laanebeløb til 23 Mill. Kr., er nye Tilsagn givet. Da jeg sidst hørte om Sagen, havde jeg Grund til at tro, at man var naaet til omkring ved 24 Mill. Kr.; men det er jo klart, at naar Sagen kommer til Forhandling

i Udvalget, maa Oplysninger, der er ført op til Dato, fremskaffes, for at den Begrænsning, som man eventuelt vil sætte for den løbende 4½ pCt.'s Serie, kan komme til at omfatte de Tilsagn indenfor Serien, som er givet, men jeg betoner, at en Udelukkelse fra fremtidig at opnaa Laan til 4½ pCt. mod Statsgaranti bliver ikke Konsekvensen af det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Zahle vilde slet ikke have sat nogen Grænse for de Laanebeløb, som Staten skulde garantere; det ærede Medlem lagde ikke nogen synderlig Vægt paa, om det var 15 Mill. eller et andet Beløb. Han lagde i det hele taget ikke synderlig Vægt paa en Grænse, idet han var af den Opfattelse, at den Garanti, der her ydes, overhovedet ikke vilde blive effektiv. Denne Opfattelse deler jeg ganske. Lige saa overbevist, som jeg føler mig om, at Statsgarantien for Husmandskreditforeningerne ikke har nogen som helst Udsigt til nogen Sinde at blive effektiv og derfor aldeles ingen Indflydelse har paa Statens økonomiske Stilling, lige saa overbevist er jeg om det for Sønderjyllands Kreditforenings Vedkommende; men ingen kan jo se ind i Fremtiden. Jeg tror derfor, det er det retteste, at Regering og Lovgivningsmagt dog beholder en afgørende Indflydelse med Hensyn til det Omfang, som denne Garanti skal have, og derfor er det, jeg har stillet Forslag om en Begrænsning til de 15 Mill. Kr. Men herom er jeg naturligvis meget villig til en Forhandling med det kommende Udvalg.

Som sagt, jeg maa beklage, at der fra to Partiers Side i hvert Fald er udvist en ikke ringe Kølighed overfor dette Lovforslag. Men jeg har dog forstaaet, at der var Redebenhed til en Forhandling om det, og jeg haaber derfor, at der paa denne Forhandling skal følge et Resultat, som er gunstigt, og som aabner den Mulighed for Udstedelsen af 5 pCt. Laan i de sønderjydske Landsdele, som med saa stor Styrke er ønsket fra Sønderjyllands Kreditforenings Side, et Ønske, som det har været Lovforslagets Hensigt at opfylde. Jeg haaber ogsaa, at det skal lykkes at føre denne Forhandling til Ende, inden ret lang Tid er gaaet, idet den Ulighed, der for Øjeblikket findes mellem Tønder Amt og den øvrige Del af Sønderjylland paa dette Omraade, jo maner til hurtigst muligt at tilvejebringe Lighed.

J. P. Nielsen: Den højtærede Indenrigsminister sagde, at i 1925 var jeg Fyr og Flamme, og mente, at det var ikke Tilfældet nu, og at det vel ikke kunde udledes af det